

**UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
GRØNLANDS LANDSRET**

D O M

afsagt af Grønlands Landsret den 1. juli 2024 i ankesag

Sagl.nr. K 086/24

Anklagemyndigheden

mod

T

Født den [...] 1975

(Advokat Naja Joelsen)

Sermersooq Kredsret afsagde dom i 1. instans den 8. april 2024 (kredsrettens sagl.nr. KS-SER-1232/2023).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med kredsrettens bevisresultat samt stadfæstelse af den af kredsretten idømte foranstaltning.

T har påstået frifindelse i forhold 3, og formildelse i forhold 1 og 2.

Doms mænd

Sagen har været behandlet med domsmænd.

Supplerende oplysninger

Der er under sagen sket dokumentation af:

Om forhold 1

Politiattest, hvoraf fremgår, at forurettede havde brud på ribben i højre brystkasse. Der skete overflytning til - og indlæggelse på Tasiilaq Sygehus den 9. april 2021.

Om forhold 2:

Politiattest, hvoraf fremgår bl.a., at forurettede den 1. marts 2022 blev undersøgt på sygehuset i Tasiilaq, hvor man konstaterede ”hul/læsion i tyndtarm med følge tarmsekret i maven.

Blodansamling i mavens muskulatur og underhud. (ca 5 cm)” Forurettede blev opereret. Det vurderedes, at der kunne være forbigående men i mindst 3-4 uger. Det kunne ikke afgøres, om der vil være varige men.

Af supplerende lægeerklæring af 25. marts 2022 udarbejdet af regionslægen på Tasiilaq sygehus fremgår:

”Pt. Blev opereret for hul på den øverste del af tyndtarmen (Jejunum ca. 50 cm fra tolvfingertarmen) d. 1.03.22 – hullet var ca. 1 cm i Ø og er overvejende sandsynligt forårsaget af kraftig, sump vold (spark) imod maven. En sådan skade er livstruende såfremt den ikke behandles. Hullet blev fundet og syet sammen. Pt. havde derefter 10 dages intensiv antibiotisk behandling og kunne først tage føde til sig efter godt en uge. Pt. blev udskrevet herfra sygehuset den 14.03.22. Efterfølgende er F1 så sygemeldt fra tungere arbejde i en måned.”

Fotomappe, som indeholder fotos af forurettede optaget den 8. marts 2022.

Om forhold 3:

Anmeldelsesrapport, hvoraf fremgår, at der skete anmeldelse den 7. oktober 2022 kl. 22.10 af X1, som overfor politiet oplyste, at der hos ”F2 og X2 var spektakler, idet en af deres børn havde henv. sig anmelder og bad om hjælp.” Kommunefogeden rettede henvendelse på adressen og ringede til politiet og oplyste: ”F2 var blevet stukket 2 gange i ballerne” og kommunefogeden var i gang med at bringe hende til sygeplejestationen. Medarbejderen ved sygeplejestationen foretog syning med 1 sting i hvert knivstik.

Anmeldelsesrapport – fortsat, som er gerningsstedsundersøgelse, hvoraf fremgår, at der fandtes blodpletter.

Politiattest, hvoraf fremgår, at forurettede den 7. oktober 2022 kl. 22.30 havde 2 stiksår i venstre balle, ”ca. 2 cm lang og 3 cm i dybden da var ingen større blødning.”. Der skete syning af stiksår.

Fotomappe, fotos optaget af forurettede den 8. oktober 2022.

Fotomappe, fotos optaget af tiltalte den 8. oktober 2022.

Fotomappe, optaget af gerningsstedet den 8. oktober 2022.

Forklaringer

T og vidnerne F2 og V1 har i det væsentlige forklaret for landsretten som i første instans.

T har supplerende forklaret, at han kan vedstå den forklaring, som han afgav i kredsretten. Han forklarede supplerende om forhold 3, at det er rigtigt, at han og F2 drak den pågældende dag. De startede nok omkring butikkens lukketid kl. 16.00. De havde det fint sammen og drak nogle øl. De skændtes ikke, og der blev heller ikke råbt. Det sidste han husker er, at de sad og drak sammen. Da han kom til bevidsthed igen, lå F2 og blødte meget. Det var i nærheden af køkkenet. Han bad F2 om at lægge sig på maven. Han ringede efter hjælp. V1, kommunefogeden og jordemoderen kom. Han ved ikke, hvorfor F2 blødte. Han bor stadig sammen med F2. V1 bor hos dem. V1 er deres adoptivdatter og har været det fra fødslen.

F2 har supplerende forklaret, at hun kan vedstå den forklaring, som hun afgav i kredsretten om forhold 3. Vidnet forklarede supplerende, at det godt kan passe, at hun og tiltalte begyndte at drikke ved 16-tiden. De drak stille og roligt. Hun ved ikke, om de skændtes. Hun fik black out. Det sidste hun husker var, at de drak stille og roligt og hørte noget musik. Først om morgenen kom hun til bevidsthed, og hun vidste ikke, hvad det var, som ”var bag på hende”. Vidnet havde blod bag på og tiltalte vaskede blodet væk. Jordemoderen havde åbenbart behandlet vidnet forud herfor. Hun havde ikke så mange smerter. Jordemoderen rensede og skiftede plasteret. Det var kun vidnet og tiltalte, som var til stede, da de drak.

Supplerende adspurgte af forsvareren om, hvorfor det fremgår af kredsrettens retsbog, at hun gjorde brug af ordet ”stukket” forklarede hun, at hun ikke vidste, hvad der var foregået. Først dagen efter kunne hun mærke, at hun var blevet stukket. Hun har ingen erindring om, at hun blev stukket. Vidnet og tiltalte drak som regel alene og det plejer at være stille og roligt.

V1 har supplerende forklaret, at hun kan vedstå den forklaring, som hun afgav i kredsretten. Hun er 19 år gammel. Naboen sagde ikke noget til hende. Hun tror, at der gik 15 minutter fra hun hørte om episoden til hun var i huset.

Supplerende adspurgte af forsvareren og adspurgte om, hvorfor hun gjorde brug af ordene ”skåret sig” i kredsretten forklarede vidnet, det var fordi hun ikke vidste, hvordan det var foregået.

Personlige forhold

Tiltalte forklarede supplerende om sine personlige forhold, at de bor på kollegiet i Nuuk i tilknytning til samleverens. Han er besætningsmedlem på et fartøj. Han er fisker.

Landsrettens begrundelse og resultat

Om skyldsspørgsmålet i forhold 3

Tiltalte og F2 har samstemmende forklaret, at de var alene i huset, da de sammen sad og drak. De har samstemmende forklaret, at de undervejs i drikkeriet fik black out. Det er uomtvistet, at F2 blev tildelt to knivstik i ballen, mens F2 og tiltalte var i huset. Tiltalte har forklaret, at det var ham, som ringede til datteren V1 for at få hjælp, da F2 lå på gulvet og blødte. Knivstikkene blev efterfølgende syet af jordemoderen. Det findes på den anførte baggrund ubetænkeligt at lægge til grund, at det var tiltalte, som påførte F2 de to knivstik i venstre balle. Landsretten finder derfor tiltalte skyldig i sagens forhold 3.

Om foranstaltningen

Landsretten finder, at foranstaltningen er passende udmålt. Landsretten henviser herved navnlig til, at tiltalte er fundet skyldig i tre voldsforhold, at der er tale om særdeles grov vold i sagens forhold 2 og 3, som nødvendiggjorde akut behandling i form operation, langvarig antibiotikabehandling og sygehusindlæggelse (forhold 2) og syningskrævende stiklæsioner (forhold 3), men også henset til at voldsudøvelsen i forhold 1 havde en sådan kraft, at den resulterede i brud på ribben hos den forurettede med sygehusindlæggelse til følge.

Efter voldsforholdenes grovhed og skader er der ikke grundlag for at gøre foranstaltningen betinget. Heller ikke det forhold, at sagens forhold 1 først afgøres endeligt ved landsrettens ankesdom mere end 3 år efter gerningstidspunktet kan føre til, at foranstaltningen gøres betinget. Landsretten bemærker i den forbindelse, at tiltalte – til trods for, at han var klar over, at politiet blev involveret mv. i tilknytning til voldsudøvelsen i sagens forhold 1 – fortsatte med at begå særdeles grov og alvorlig vold ikke blot i februar 2022, men også et halvt år senere i oktober 2022.

Landsretten stadfæster derfor kredsrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Kredsrettens dom stadfæstes.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Jette Christiansen

D O M

afsagt af Sermersooq Kredsret den 8. april 2024

Rettens nr. 1232/2023

Politiets nr. 5516-97431-00367-21

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer [...] 1975

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 17. august 2023.

T er tiltalt for overtrædelse af:

Forhold 1

Journalnummer 5516-97431-00367-21

Kriminallovens § 88 - vold

Ved den 7. april 2021 ca. kl. 0214 på adressen, [...], i [...] at have tildelt F2 et knytnæveslag i brystet, hvorved der skete brud på et ribben, der medførte indlæggelse på Tasiilaq sygehus.

Forhold 2

Journalnummer 5516-97431-00180-22

Kriminallovens § 88 - vold

Ved den 28. februar 2022 på et ukendt tidspunkt om eftermiddagen på adressen, [...], i [...] at have tildelt F1 flere spark i maven, hvorved hans tyndtarm blev perforeret, hvilket medførte behandling på Tasiilaq sygehus og efterfølgende indlæggelse i 10 dage.

Forhold 3

Journalnummer 5516-97431-00721-22

Kriminallovens § 88 - vold

Ved den 7. oktober 2022 ca. kl. 2210 på adressen, [...], i [...], at have stukket sin samlever F2 med kniv to gange i venstre balle, hvorved der fremkom 2 stiksår, der hver måtte sys med et sting.

Påstande

Anklagemyndigheden har fremsat påstand om:

Anbringelse i anstalt i 10 måneder.

Der nedlægges påstand om konfiskations den i forhold 3 anførte kniv (koster nr. 6), jf. kriminallovens 166, stk. 2, nr. 1.

Anklagemyndigheden tager på vegne af de forurettede forbehold om erstatning/tort godtgørelse

T har nægtet sig skyldig i forhold 1, 2 og 3.

T har fremsat påstand om 60 dages anstaltsanbringelse.

Sagens oplysninger

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaringer af T, og vidneforklaring af F2, F1, V2, F2, V1.

Personlige oplysninger

T har om sine personlige forhold forklaret, at han bor i Nuuk sammen med F2 og deres datter V1. Flyttede sidste år i august. Arbejder som maskinfører. Er uddannet som minør og maskinfører indenfor råstofområdet. Konen er studerende som lærer. Drikker meget let nu en gang imellem. Har planer om at komme tilbage til Østgrønland.

Sagsbehandlingstid

Anklageskrift er dateret den 01. maj 2023 og modtaget i retten den 17. august 2023

Rettens begrundelse og afgørelse

Om skyldsspørgsmålet

Forhold 1.

Tiltalte har nægtet sig skyldig idet han ikke kan huske episoden på grund af beruselse.

Retten lagde vægt på tiltaltes forklaring, at han husker at have skubbet til V4, sammenholdt med V3's forklaring, at det var tiltalte der havde tildelt hende et kraftigt knytnæveslag i brystkassen, så hun mistede pusten og hun efterfølgende havde stærke smerter. At hun blev fløjet til Tasiilaq og blev undersøgt hvor det blev konstateret et brækket ribben. Hendes forklaring støttes af anklagemyndighedens dokumenterede bevisførelse og politiattest hvoraf fremgår et brud på højre ribben ved brystkassen.

Retten finder derfor tiltalte skyldig i Kriminallovens § 88 - vold, ved den 7. april 2021 ca. kl. 0214 på adressen, [...], i [...] at have tildelt F2 et knytnæveslag i brystet, hvorved der skete brud på et ribben, der medførte indlæggelse på Tasiilaq sygehus.

Forhold 2.

Tiltalte har nægtet sig skyldig idet han ikke kan huske episoden på grund af beruselse.

Retten lagde vægt på tiltaltes forklaring, at F1 og vidnet V2 kom ind og de drak sammen med dem. Sammenholdt med vidnet V2 forklaring, at tiltalte sparkede F1 i maven flere gange lidt kraftigt. Hendes forklaring støttes af anklagemyndighedens dokumentation og politiattest, hvoraf fremgår en læsion i tyndtarmen med følge af tarmsekret i maven. Blodansamling i mavens muskulatur og underhud ca. 5 cm. Sandsynligt forårsaget af kraftigt stump vold. Det

fremgår ikke i sagen, om der har været betændelse i tyndtarmen. Det fremgår i sagen at F1 har været indlagt i sygehuset i 10 dage.

Retten finder derfor tiltalte skyldig i kriminallovens § 88 -vold, ved den 28. februar 2022 på et ukendt tidspunkt om eftermiddagen på adressen, [...], i [...] at have tildelt F1 flere spark i maven, hvorved hans tyndtarm blev perforeret, hvilket medførte behandling på Tasiilaq sygehus og efterfølgende indlæggelse i 10 dage.

Forhold 3.

Tiltalte har nægtet sig skyldig idet han ikke kan huske episoden på grund af beruselse.

Retten lagde vægt på tiltaltes forklaring, at han kom til sig selv, at han forsøgte at behandle/standse blødningen af sin samlever der lå på maven. At de var alene i huset og han ringede til sin datter. Sammenholdt med vidne/datterens V1 forklaring, at hun er den første der ankom til huset. At hun blev kontaktet af X1 der er blevet ringet op af deres nabo der har hørt hendes far har fremsagt dødstrusler mod hendes mor. At hun blev bekymret og skyndte sig hjem, hvor hun mødte sin far gå ind i toilettet hvor moren var og fandt sin mor blødende i ballen. At huset bar bræg af tumult hvor der lå tøj og forskellige bestik på gulvet, blodplamager og et blodigt blåskaft kniv på gulvet.

Ud fra sagens oplysning og karakter og da vidnet F2 har forklaret at de var alene i huset, sammenholdt med anklagemyndighedens bevisførelse og politiattest, hvoraf fremgår 2 stiksår ve. balle ca. 2 cm lang og 3 cm i dybden. At der har været tumult mellem tiltalte og hans kone F2, der resulterede knivstik overvejende sandsynligt forårsaget af tiltalte.

Retten finder derfor tiltalte skyldig i Kriminallovens § 88 - vold, ved den 7. oktober 2022 ca. kl. 2210 på adressen, [...], i [...], at have stukket sin samlever F2 med kniv to gange i venstre balle, hvorved der fremkom 2 stiksår, der hver måtte sys med et sting.

Om foranstaltningen

I denne sag finder retten, at der ved valget af foranstaltning navnlig skal lægges vægt på, at sagens forhold 1 der ville have udløst anstaltsanbringelse i 3 måneder med hensyn til sagens lange behandlingstid bør udløse samfundstjeneste på grund af sagens grovhed hvor der er tale om brud på ribben. Da sagens forhold 2 er ligeledes, er gentagelse af lige artet kriminalitet i form af grov vold med perforering af tyndtarm til følge forårsaget af kraftigt spark. Det er oplyst for retten at perforering af tyndtarm ubehandlet kan koste menneskeliv. Derfor finder retten, at forhold 2 bør udløse anstaltsanbringelse i 4 måneder.

Sagens forhold 3 er ligeledes gentagelse af lige artet kriminalitet i form af grov vold to behandlingskrævende knivstik i ballen, at anklagemyndighedens påstand på 10 måneders ubetinget anstaltsanbringelse passende for alle forhold.

Foranstaltningen fastsættes efter kriminallovens § 146 stk. 1 nr. 2 derfor som anbringelse i anstalt i 10 måneder.

Retten har ikke taget stilling til erstatningsspørgsmålet. Retten har lagt vægt på, at der i sagen ikke er fremkommet dokumentation om forurettede F1 og F2 tabt arbejdsfortjeneste.

Efter retsplejelovens § 480, stk. 1 betaler statskassen sagens omkostninger.

Thi kendes for ret:

T idømmes anbringelse i anstalt i 10 måneder.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Virna Kromann
Kredsdommer

Den 8. april 2024 kl. 13.00 holdt Sermersooq Kredsret offentligt resmøde i retsbygningen Tasiilaq

Kredsdommer Virna Kromann behandlede sagen.

[...] og [...] var domsmænd.

[...] var tolk.

Reglerne i retsplejelovens § 42 og § 52, stk. 2 er overholdt.

Rettens nr. 1232/2023

Politiets nr. 5516-97431-00367-21

Anklagemyndigheden
mod

T

cpr-nummer [...] 1975

[...]

T forklarede på grønlandsk vedrørende:

Forhold 1.

Blandt andet, at jeg bor i Nuuk, vi flyttede fra [...] til Nuuk, jeg boede i [...] sammen med F2 og vores datter V1. Vi plejede at være hos min partners mor, men hun flyttede. V3 er min partners niece, vi boede sammen med hende der, og vi flyttede til lærerboligen den pågældende dag. Vi boede sammen med hende i den pågældende periode.

Den dag drak jeg hos en bekendt, og jeg kom hjem meget fuld om natten, det var vist tidligt om morgenen. Jeg kan ikke huske om jeg mødte nogen, døren var låst, og jeg bankede på døren da jeg ikke havde nøgler. Min partner, F2, åbnede døren. Jeg var ikke vred da hun åbnede døren for mig. Jeg kan huske at jeg kom ind og ledte efter noget jeg kunne spise, så mistede jeg hukommelsen da V3 begyndte at råbe. Jeg mener at kunne huske at jeg skubbede hende, men jeg ved ikke om jeg slog hende med knyttet hånd. V3 var ikke fuld, det var F2 heller ikke, de drak ikke. Vi boede i huset sammen med hende, og hun plejer at opføre sig meget dårligt, jeg ville ellers flytte til skolens personalebolig da hun er så skrap. Jeg har sagt til min partner, at jeg vil få nervesammenbrud hvis vi blev her. Dagen efter hændelsen flyttede vi, og V3 blev boede i huset.

Under hændelsen fik jeg black out, jeg var gået ud og var taget hen til en bekendt for at sove. Jeg kan ikke rigtig huske om hun råbte ad smerter eller om hun faldt omkuld, jeg

mener at jeg skubbede hende dengang fordi hun råbte. Jeg plejer at blive vred når jeg bliver behandlet dårligt, men kun når jeg har drukket.

Der var ikke nogen der kom, og jeg så ikke noget. Efterfølgende blev jeg oplyst om hvad der var sket. Jeg ved ikke om der var knoglebrud, men jeg blev oplyst at hun var i store smerter. Da jeg efterfølgende mødte hende, talte jeg ikke med hende. Nu bor vi alle sammen i Nuuk, og vi ser hende som familie.

Forhold 2.

Jeg kan ikke huske hvad jeg lavede den dag. Jeg drak sammen med min partner dengang, det må have været om eftermiddagen. Så kom F1 sammen med sin partner V2 ind for at købe øl, så begyndte vi at drikke sammen med dem, resten kan jeg ikke huske. Vi begyndte at drikke sammen. Jeg fik black out, jeg vidste ikke noget om hændelsen før jeg mødte V2 dagen derpå, hvor hun fortalte mig. Jeg har tidligere været vred på F1 fordi han har voldtaget min gamle bedstemor i [...], min bedstemor er afgået ved døden. Det er vi kommet over, og vi taler sammen. Jeg ved ikke om det var lige præcis det jeg tænkte på, det kan jeg ikke huske. Dagen efter vågnede jeg i min seng, jeg hørte ikke noget før jeg mødte hans partner V2, jeg fik at vide, at jeg var vred på ham, og at han fløj med helikopteren der ankom. Jeg kunne ikke huske episoden da hun fortalte mig. Vi var fire. Han er fisker lige som os andre, han plejer at have ondt i maven, jeg ved ikke om han havde ondt i maven i forvejen, han kørte heller ikke med hundeslæden den dag da han havde ondt i maven.

Forhold 3.

Det kan jeg huske. Vi drak alene på det tidspunkt, jeg fik black out, jeg kom til bevidstheden, ved at jeg prøvede at ringe, min partner blødte kraftigt, jeg ringede til vores datter da jeg ikke havde kommunefogedens nummer. Jeg ringede til V1.

Vi plejer at drikke ret meget når vi drikker, vi skændtes ikke. Vi plejer at skændes ligesom alle andre par, men vi skændes ikke ofte.

Medarbejderen i bygdestationen og kommunefogeden kom.

Jeg kan slet ikke huske noget når jeg får black out. Jeg kom til bevidstheden mens jeg på gulvet prøvede at hjælpe min partner, der lå på maven og som blødte. Så ringede jeg til min datter. De tog hende med til bygdestationen, og jeg blev hjemme alene. Jeg så ikke en kniv, jeg ved ikke hvilken det var, da vi havde mange knive. Jeg gik i seng da de gik ud, jeg var ret beruset. Jeg gjorde først rent da der var blod, jeg så ikke en kniv.

[...]

V3 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret, via televideo Nuuk retssal.

V3 forklarede på grønlandsk vedrørende forhold 1 blandt andet, at det kan jeg huske. Jeg boede sammen med min bedstemor, T og min faster på det tidspunkt. F2 er min faster. Efter jeg havde arbejdet i fritidsklubben og været til danseaften, tog jeg hjem, og fulgte med i valgaftenen. Jeg drak ikke, jeg fik fri klokken elleve og tog hjem ved et-tiden. De andre plejer at sove når jeg kommer hjem, og jeg låste døren da jeg troede at alle var hjemme og at de var gået i seng, men det viste sig at T ikke var hjemme, jeg gik i seng mens jeg fulgte med i valgaftenen.

Ikke længe efter hørte jeg en høj lyd, jeg troede at det var en hund der var udenfor huset, det viste sig at det var T der kom hjem. Så kom min bedstemor ud og spurgte om hvad der

foregik, og min faster kom ud, jeg troede at alle var hjemme, men det viste sig at T ikke var hjemme. Jeg vågnede og blev forskrækket af den høje lyd, og stod op. Der var kun to soveværelser, og jeg plejede at sove i stuen på madrassen.

Min faster åbnede døren da vi andre ikke vidste at han var gået ud.

Han var vred da han kom ind, og han var beruset. Han og min faster kom i håndgemæng, så slap han min faster og slog mig med knyttet hånd, min bedstemor var i sofaen og jeg stod oprejst. Jeg kunne kun trække vejret ind og kunne ikke trække vejret ud, så spurgte han mig, kan du ikke trække vejret? Der gik lang tid før jeg kunne trække vejret. Han blev ved med at sige, prøvede I at få mig til at fryse ihjel? Fordi døren var låst. Han slog mig kraftigt med sin højre hånd med knyttet næve, hvor jeg ikke kunne trække vejret, det viste sig at jeg havde brækket en ribben. Han havde stadigvæk knyttet hånd, da han spurgte mig om jeg ikke kunne trække vejret, men han slog ikke igen. Jeg var bange for ham og var ængstelig på det tidspunkt. Han gjorde også mig bange tidligere på dagen. Efterfølgende prøvede jeg at falde til ro og ringede til mine søskende fordi vi var bange og ængstelige, men da de ikke tog telefonen, ringede jeg til politiet, og to fra kommunefogeden kom. Han var også vred efter hændelsen. Den ene af kommunefogeden anholdt ham, og den anden blev sammen med os. Jeg fik det ret dårligt da jeg prøvede at være stærk, og det viste sig at jeg havde knoglebrud. I starten blev jeg i bygden, men da jeg blev ved med at have smerter og ikke kunne stå oprejst, var blev jeg observeret af jordemoren, de holdt øje med min puls. Jeg tog til Tasiilaq om fredagen med helikopteren. Jeg har stadigvæk smerter i dag, der er nogle dage hvor det gør ondt, men nogle dage er der ikke.

Vi plejede ikke at have konflikter før hændelsen, vi talte ikke sammen, vi havde ikke konflikter. De plejer at besøge os sjældent nu. Han skubbede mig ikke, han slog mig med knyttet hånd.

[...]

F1 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

F1 forklarede på grønlandsk blandt andet, at jeg drak hos mine gamle venner hele dagen, jeg gik ud inden butikken lukkede, men da jeg ikke måtte købe noget, fik jeg andre til at købe noget for mig. Ligesom jeg gik ud med dem, mistede jeg hukommelsen, jeg kom til bevidstheden ved at have store smerter i soveværelset, det er det eneste jeg kan huske. Butikken plejede at lukke klokken fire, og det var fredag, jeg kom til bevidstheden sent om aftenen om fredagen ved have store smerter hjemme hos os. Jeg var i store smerter og mistede bevidstheden flere gange. Så sagde jordemoderen til mig, da jeg kom til bevidstheden, at de holdt mig i live. Jeg var hjemme. Først dagen efter blev vi oplyst om at jeg ville blive hentet af en helikopter lørdag morgen. Jeg blev bragt til sygehuset i Tasiilaq. De opererede mig, og fandt en perforeret tyndtarm. Lægen spurgte mig om hvad jeg havde indtaget, jeg vidste ikke hvad der var sket, det var først da V2 kom på besøg og fortalte mig at jeg fandt ud af at jeg havde været vred. Jeg kan ikke huske at vi var hos T. Har været uvenner med T men det er mange år siden.

Har tidligere haft problem med maven, men husker ikke hvad det handlede om. Var indlagt i 13 dage. Ved udskrivelse boede jeg hos min familie. Jeg var sygemeldt i 3 uger, var vandhenter. Såret er så stort så jeg kan ikke arbejde ordentligt, men tarmsystemet virker som det skal. Har ikke været uvenner med T på den måde at de har råbt ad hinanden.

Jeg kan slet ikke huske at vi var hos T.

Jeg har ikke fået at vide hvorfor jeg har maveproblemer, da de kun plejede at give mig pamoler.

Jeg kan ikke huske om jeg ellers skulle køre med hundeslæde dengang, jeg plejede at have smerter dengang, men ikke alvorligt. Jeg begyndte at have smerter i løbet af 2021.

[...]

Tiltalte forklarede supplerende, at jeg tænker om jeg har perforeret hans tyndtarm ved slag eller om det skyldes hans maveproblemer, jeg ved at han har døjet med maveproblemer i lang tid, da vi plejede at fiske sammen med ham.

V2 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

V2 forklarede på grønlandsk/dansk blandt andet, at jeg kan huske drikke øl, jeg tog hjem til T, som drak øl alene med sin kæreste, jeg begyndte at drikke øl sammen med dem, og vi hyggede os, så kom F1 ind, og han var vred i forvejen. T prøvede at berolige ham fordi han var vred, men de kom op at skændes. Vi andre sad bare. F1 fik et knytnæveslag i hovedet og faldt om, og han blev trampet flere gange ret hårdt. F1 blev liggende, så gik jeg ud fordi jeg var bange. Jeg gik ud mens F1 stadigvæk lå på gulvet, jeg tog hjem og gik i seng, jeg gik ikke ud igen. Dagen efter så jeg ham blive bragt med snescooter ind til helikopteren, efterfølgende så jeg ham da jeg skulle til konsultation i Tasiilaq, vi var gået fra hinanden på det tidspunkt, nu ser vi hinanden en gang imellem. F2 sad i sofaen. Vi talte ikke om det, men kiggede bare på. Jeg mener at han kun slog ham én gang, han trampede på ham mens han lå ned. Jeg bemærkede ikke om F1 slog T, han skældte kun ud og var vred.

Jeg ved ikke hvad F1 var vred over, han prøvede at overfalde T. Vi drak øl, jeg var fuld, men kunne huske det hele. Jeg kan huske afhøringen. Foreholdt forhold 2, bilag D-2-1, side 1, 1. afsnit, det er rigtigt, det er sådan jeg husker det, jeg sagde det jeg kunne huske under afhøringen.

Jeg ved ikke om han før hændelsen havde maveproblemer.

[...]

Tiltalte forklarede supplerende, at jeg kan huske at de kom ind sammen.

F2 mødte som vidne og blev gjort bekendt med retsplejelovens § 144, vidnepligten og vidneansvaret. Via televideo Nuuk retssal

F2 forklarede på grønlandsk vedrørende forhold 2 blandt andet, at jeg ikke kan huske hændelsen, da det blev begået for lang tid siden. Jeg var heller ikke involveret i hændelsen. Jeg var ikke i huset da det skete. Jeg kan desværre ikke huske noget, jeg kan ikke afgive forklaring. Jeg kan ikke huske noget fra den dag vi var fulde, jeg så heller ikke at han slog nogen i huset. Jeg var fuld og fik black out, jeg kan ikke huske noget.

Forhold 3.

Som vi plejer at sige, så blev jeg stukket i balden, jeg fik black out, det var først dagen efter om morgenen at jeg fandt ud af at der var noget galt. Vi drak en kasse Heineken og to Martine, jeg havde ikke spist noget, jeg var ikke ved bevidstheden under hele forløbet, jeg var ikke ved bevidstheden da jeg blev stukket, der var forbindelse omkring såret, min kæreste vaskede

blodplamagen. Jeg kender ikke noget til hændelsen eller klokkeslættet, jeg var ikke ved bevidstheden resten af aftenen, jeg var heller ikke ved bevidstheden da kommunefogeden kom ind. Foreholdt bilag D-1-1, side 2, 4. afsnit, jeg har forklaret på den måde, han havde selv ringet til politiet, jeg var ikke ved bevidstheden under hændelsen. Jeg er blevet fortalt at kommunefogeden og jordemoren kom, men jeg så ikke noget. Efterfølgende manglede jeg blåskæftet kniv med skarp æg, mine busker og gamacher. Jeg spurgte kommunefogeden, hvor er mine bukser, gamacher og kniv, han sagde, politiet har taget dem, der er ikke andet at gøre. Jordemoren havde syet mit sår, jeg havde sagt til hende at hun skulle give mig lokalbedøvelse inden hun gik i gang med at sy den anden, men det var jeg ikke selv klar over, det fortalte hun mig da jeg kom igen.

[...]

V1 mødte som vidne og blev gjort bekendt med retsplejelovens § 144, vidnepligten og vidneansvaret, via televideo Nuuk retssal.

V1 forklarede på grønlandsk vedrørende forhold 3 blandt andet, at jeg kan huske at vores nabo havde hørt min far sige til mor, jeg dræber dig, det havde han sagt til X1, så skrev X1 til mig, jeg blev bekymret og tog hen til dem, da jeg kom ind, var min far på vej ind til wc'et, min mor var i wc'et, da jeg åbnede døren, var der blod, så skrev jeg med det samme til min storebror og sagde, min mor bløder, der var også blod på gulvet, da min storebror X1 var på vej, ringede vi til politiet. Døren var ikke låst, min mor og far var alene. Stuen var rodet, der var tøj over det hele, knive og bestik lå på gulvet. Hun sagde at hun skulle hen til sin far og at hun var døende. Min far var i sofaen, han sagde ikke noget, han så ikke vred ud, men de så begge to ud til at være bevidstløse. Der var et stort størknet blod på gulvet ved vasken i stuen. Jeg vidste ikke hvad der var sket da jeg kom ind, jeg så først blodet da X3 og de andre kom ind og begyndte at undersøge stedet. Efter politiet var kommet ind, hvad hun har skåret sig med, det var med en kniv, der var blod på blåskæftet kniv, den lå på bordet i den lille stue. Bekræftede at det var koster nr. 6. Der kom nogen fra bygdestationen for at sy hendes stiksår i balden, hun gik ud igen efter syningen, jeg fik min mor i seng. Jeg tog hjem til min bedstemor for at sove.

[...]

Sagen sluttet.

Retten hævet kl. 17.28

Virna Kromann
Kredsdommer